

การสร้างชุดสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี
ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา*

CREATION OF TEACHING KITS TO DEVELOP THAI LISTENING SKILLS
FOR FIRST YEAR UNDERGRADUATE STUDENTS FACULTY OF EDUCATION,
SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

นิตาริน จุลวรรณ*

Nidarin Junlawan

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

Songkhla Rajabhat University, Thailand

*Corresponding author Email: nidarin.ju@skru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างชุดการสอนพัฒนาทักษะการฟังสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เพื่อหาประสิทธิภาพชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยก่อน และหลังการใช้ชุดการสอน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ The One-Group Pretest - Posttest Design ทดสอบก่อนและหลังเรียนจากนั้นเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน และนำมาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรวมโดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน กลุ่มประชากรในงานวิจัยนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ ที่ไม่ได้ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา EDLA004 ภาคเรียนที่ 2/2563 จำนวน 6 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน รวม 180 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา EDLA004 ภาคเรียนที่ 2/2563 จำนวน 5 กลุ่ม กำหนดระยะเวลาศึกษาวิจัยในภาคเรียนที่ 2/2563 ผลการวิจัย พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบประจำชุดการสอนทุกชุดรวมกันกับคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ย 79.31/81.61 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ด้านความสามารถการฟังของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียน โดยใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ความสามารถในการฟัง, ชุดฝึกการฟัง, นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย

* Received May 7, 2023; Revised May 26, 2023; Accepted June 5, 2023

Abstracts

This article aims to create a teaching package for developing listening skills for first-year students at the Faculty of Education, Songkhla Rajabhat University. to find the effectiveness of the teaching set created by the researcher According to the standard 75/75 to compare the achievement of learning Thai language first. and after using the tutorial and to study student satisfaction towards the teaching package created by the researcher. The researcher used the experimental design of The One-Group Pretest – Posttest Design. Test before and after study, then compare the differences by analyzing basic statistics. and to compare the total mean scores using the mean and standard deviation The population in this research was first-year students, Faculty of Education, who did not enroll in the Thai language for communication course, subject code EDLA004, semester 2/2020, 6 groups of 30 people, each group totaling 180 people. In this research He is a first-year undergraduate student at the Faculty of Education, Songkhla Rajabhat University 5 groups who registered for the Thai Language for Communication course, subject code EDLA004, semester 2/2020, were assigned a period of study and research in semester 2/2020. Combined with the average score obtained from taking the academic achievement test, the average was 79.31/81.61, which was higher than the standard. Listening ability of first year students, Faculty of Education, Songkhla Rajabhat University There was a statistical significance at the .01 level and the students' satisfaction towards learning by using the teaching package to develop listening skills. For first-year students, Faculty of Education, Songkhla Rajabhat University Overall, it was at a high level.

Keywords: Ability to Listen, Listening Practice, Thai Language Students

บทนำ

การติดต่อสื่อสารของมนุษย์จำเป็นต้องใช้ทักษะทางภาษา 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งสามารถจำแนกเป็น 2 ประเภท คือ ทักษะการรับสารและส่งสาร ทักษะการรับสาร ได้แก่ การฟังและการอ่าน ทักษะการส่งสาร ได้แก่ การพูดและการเขียน ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะมีความสำคัญในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (วินัย จันทรพริ้ม และจรรยา หนูตีด, 2557) รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในสาขาวิชาอื่น ๆ ดังนั้น การเรียนรู้ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้ถูกต้องตามหลักวิชาภาษาไทยนั้นจึงนับว่าเป็น “หัวใจ” ของภาษาไทยซึ่งมีความสำคัญมากที่จะช่วยทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ การฟังถือเป็นทักษะในการรับสารที่สำคัญอีกประการหนึ่งเพราะการฟังเป็นเครื่องมือสำคัญที่ส่งสมข้อมูล เป็นการแสวงหาความรู้ ช่วยให้ทันต่อเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของสังคมและโลก (อัญชลี อภัย ปรปักษ์, 2551) ทักษะการฟังเป็นทักษะหนึ่งในการเรียนภาษาไทย และเป็นทักษะแรกซึ่งมีความสำคัญในการสื่อสารของมนุษย์ ในชีวิตประจำวันต้องอาศัยทักษะการฟังเพื่อให้เกิดการรับรู้ และนำไปสู่ความเข้าใจ ผู้ที่ได้ฟังมากย่อมมีความรอบรู้มาก ผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน จำเป็นต้องใช้ ทักษะการฟังมากที่สุด เพราะการฟังเป็นทักษะเบื้องต้นที่จะเป็นพื้นฐานในการใช้ทักษะทางภาษาด้านอื่น ๆ ต่อไป (จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ, 2555)

“ทักษะการฟัง เป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญมากทักษะหนึ่ง ทั้งนี้เพราะได้มีความเจริญทางด้านเทคโนโลยี สื่อสารมวลชน ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ที่ชุมชนจัดขึ้น ซึ่งทำให้บุคคลฝ่ายต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชน ต้องใช้ทักษะการฟังเป็นอันมาก ถ้านักเรียนได้รับการฝึกฝน และการแนะแนวในด้านกรฟังอย่างถูกต้องเหมาะสม

นักเรียนก็จะมีความสามารถ ในการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ และได้รับประโยชน์เต็มที่จากการฟัง หากนักเรียนขาด การฝึกฝนทักษะการฟังแล้ว นักเรียนก็จะไม่ได้รับประโยชน์จากการฟังเท่าที่ควร และอาจเกิดผลร้ายกับนักเรียน “ได้” (กมลทิพย์ สมบูรณ์พงษ์ และคณะ, 2560) สรุปได้ว่า ทักษะการฟังเป็นทักษะที่มีความสำคัญ และใช้มากที่สุด ในชีวิตประจำวันของคนเรา การฟังมีบทบาทสำคัญยิ่งในการศึกษา เพราะเป็นรากฐานในการเรียนรู้ และเข้าใจ ภาษาได้ดี จนสามารถสื่อความหมายกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วิเศษ ชาญประโคน, 2550) ดังนั้น จึงได้มีการ กำหนดจุดประสงค์ของการสอนฟังไว้อย่างชัดเจน ทั้งในระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ในส่วนของ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้กำหนดการสอนทักษะการฟังไว้ในหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 นักศึกษาจะได้เรียนวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา EDLA004 ซึ่งการฟังใน ระดับอุดมศึกษานี้ ผู้เรียนควรมี ความสามารถด้านทักษะการฟังในระดับที่สูงขึ้น อาทิ ฟังเพื่อตีความ และฟัง อย่างมีวิจารณ์ญาณ เป็นต้น

จากการสอนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยสังเกต พบว่า ผู้เรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการฟัง เป็นต้น ว่า ฟังไม่เข้าใจ ฟังไม่รู้เรื่อง แม้เป็นเรื่องง่าย ผู้เรียนต้องซักถาม และให้ผู้สอนอธิบายซ้ำ บางครั้งผู้เรียนฟังข้อความ พอรู้เรื่อง แต่จับประเด็นไม่ได้ สรุปความไม่เป็น ไม่เข้าใจความหมายของคำ สำนวน และเนื้อเรื่อง จึงเป็น หน้าที่ ของผู้สอนจึงจำเป็นต้องช่วยแก้ข้อบกพร่องในการฟัง ให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการ และวิธีการฟังที่ถูกต้อง เหมาะสม เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน อันจะเป็นพื้นฐานของการดำรงชีวิตอย่างฉลาด และมีคุณภาพต่อไป โดย นักศึกษาที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนชุดนี้จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น และใช้เป็นแนวทางสำหรับการเรียน ในรายวิชาอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดการสอนพัฒนาทักษะการฟังสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2. เพื่อหาประสิทธิภาพชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยก่อน และหลังการใช้ชุดการสอน
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างชุดสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ ที่ไม่ได้ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา EDLA004 ภาคเรียนที่ 2/2563 จำนวน 6 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน คือ กลุ่มวิชาเอก ภาษาไทย, กลุ่มวิชาเอกอังกฤษ, กลุ่มวิชาเอกคณิตศาสตร์ A, กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ B, กลุ่มวิชาการศึกษาปฐมวัย และกลุ่มวิชาเอกพลศึกษา โดยวิธีคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 180 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ สงขลา ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา EDLA004 ภาคเรียนที่ 2/2563 จำนวน 5 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน คือ กลุ่มวิชาเอกการศึกษาพิเศษ - ภาษาไทย, กลุ่มวิชาเอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป A, กลุ่มวิชาเอก วิทยาศาสตร์ทั่วไป B, กลุ่มวิชาเอกสังคมศึกษา วิทยาเขตสตูล และกลุ่มวิชาเอกสังคมศึกษา วิทยาเขตสงขลา จำนวน 150 คน

เครื่องมือและวิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้วิจัย ได้แก่ ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการฟังก่อนเรียน (Pre-Test) และหลังเรียน (Post-Test) โดยเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกัน แบ่งออกเป็น 2 ฉบับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารประกอบการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร หนังสืออ่านประกอบ และแนวการเรียนการสอนเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการคัดเลือกเนื้อหาของเรื่องที่เหมาะสมกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพื่อใช้สำหรับสร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง

ฉบับที่ 1 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดจากเรื่องที่ฟัง จำนวน 1 เรื่อง

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เรื่อง สร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง เป็นข้อสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน และตอบผิดได้ 0 คะแนน จำนวนทั้งหมด 40 ข้อ

2.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นจำนวน 40 ข้อ ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาประเมินใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยใช้สูตร (Index of Congruence)

วิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดการสอน

1.2 ศึกษาเอกสารประกอบการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร หนังสืออ่านประกอบ และแนวการเรียนการสอนเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการคัดเลือกเนื้อหาของเรื่องที่เหมาะสมกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพื่อใช้สำหรับสร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง

1.3 สร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 3 ชุด ใช้เวลาในการสอน 16 ชั่วโมง ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ประกอบด้วย คำชี้แจงสำหรับนักศึกษา ใบกิจกรรม และแบบทดสอบระหว่างเรียน

1.4 นำชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อตรวจสอบหาคุณภาพความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมของกิจกรรม ความสอดคล้องของแบบทดสอบ และความสอดคล้องของการใช้ภาษา

1.5 นำชุดการสอนที่สร้างขึ้นไปทดลองกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ ที่ไม่ได้ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา EDLA004 ภาคเรียนที่ 2/2563 จำนวน 6 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน คือ กลุ่มวิชาเอกภาษาไทย, กลุ่มวิชาเอกอังกฤษ, กลุ่มวิชาเอกคณิตศาสตร์ A, กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ B, กลุ่มวิชาการศึกษาปฐมวัย และกลุ่มวิชาเอกพลศึกษา โดยวิธีคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 180 คน ตามขั้นตอนการทดสอบหาประสิทธิภาพชุดการสอน และหาประสิทธิภาพของชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังกับนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง โดยการสุดการสอนที่ปรับปรุงแล้วในขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้กับนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา EDLA004 ภาคเรียนที่ 2/2563 จำนวน 5 กลุ่ม คือ กลุ่มวิชาเอกการศึกษาพิเศษ-ภาษาไทย, กลุ่มวิชาเอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป A, กลุ่มวิชาเอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป B, กลุ่มวิชาเอกสังคมศึกษา วิทยาเขตสตูล และกลุ่มวิชาเอกสังคมศึกษา วิทยาเขตสงขลา จำนวน 150 คน นำคะแนนมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 โดยใช้สูตร E_1/E_2

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ การฟังก่อนเรียน (Pre - test) และหลังเรียน (Post-test) เป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกันแบ่งเป็น 2 ฉบับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบแบบปรนัยวัดความสามารถด้านการฟังชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน โดยวัดความสามารถทักษะการฟัง โดยวัดทักษะการจับใจความและการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟัง

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบปฏิบัติการพูด โดยวัดความสามารถด้านการพูดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังจากเรื่องที่กำหนด

2. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ชุดการสอนเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังใน 3 ด้าน คือ ด้านรูปแบบของชุดการสอน ด้านเนื้อหาของชุดการสอน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

ขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาหลักการ รูปแบบ เกณฑ์ และวิธีสร้างแบบสอบถามจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

2.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ชุดการสอนพัฒนาทักษะการฟังที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

2.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ชุดการสอนพัฒนาทักษะการฟังไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบทดลอง ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ The One-Group Pretest – Posttest Design (มาเรียม นิลพันธุ์, 2548) สำหรับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา EDLA004 ภาคเรียนที่ 2/2563 จำนวน 5 กลุ่ม รวมทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง ตามขั้นตอนที่เตรียมการสอน ดังนี้

1. ก่อนการทดลองสอน ผู้วิจัยได้ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง จำนวน 2 ฉบับ ดังนี้ ฉบับที่ 1 เป็นข้อสอบปรนัย จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน ฉบับที่ 2 วัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูด จำนวน 1 เรื่อง 10 คะแนน ตรวจและให้คะแนน

2. ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเอง โดยใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง สำหรับ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างความสนใจ โดยการสนทนาซักถาม

ขั้นที่ 2 ขั้นเตรียมการฟัง โดยการแจ้งจุดประสงค์และอธิบายเกี่ยวกับความสำคัญของเรื่องที่ฟังให้นักเรียนนั่งสมาธิ และทบทวนมารยาทการฟัง

ขั้นที่ 3 ขั้นลงมือปฏิบัติ ให้นักศึกษาฟังเรื่องจากสื่อที่ครูสร้างขึ้น เสร็จแล้วให้นักศึกษาปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้แนะนำการทำกิจกรรมต่าง ๆ

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินค่า โดยการตรวจสอบผลงาน แก้ไขข้อผิดพลาด

3. หลังทดลองผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟังหลังเรียนเป็นข้อสอบชุดเดียวกับก่อนเรียน ตรวจสอบและให้คะแนน

4. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบความแตกต่างโดยวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา EDLA004 ภาคเรียนที่ 2/2563 จำนวน 5 กลุ่ม ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 และนำมาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยแบบวัดทักษะการฟังก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ t-test รวมทั้งวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนจากแบบสอบถามวัดความพึงพอใจโดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean)โดยคำนวณจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2549)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ใช้ S.D. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538) ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนนักเรียน

2. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

2.1 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน หลังใช้ชุดการสอนพัฒนาทักษะการฟังโดยใช้สูตร T - test (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2549) ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}, df = n-1$$

เมื่อ t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
D	แทน	ผลต่างระหว่างข้อมูลแต่ละคู่
$\sum D$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของผลต่างระหว่างข้อมูลแต่ละคู่
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของผลต่างระหว่างข้อมูลแต่ละคู่ยกกำลังสอง
n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2.2 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดการสอนพัฒนาทักษะการฟัง ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 โดยใช้สูตร E_1/E_2 ของ (ชัยยงค์ พงษ์ดวงศ์, 2550) ดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการวัดระหว่างเรียน
N	แทน	จำนวนนักเรียน
A	แทน	คะแนนเต็มจากการวัดระหว่างเรียน

$$E_2 = \frac{\sum F}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผลหลังสอบ
B	แทน	คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน
N	แทน	จำนวนนักเรียน

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมี ดังนี้

1. การสร้างชุดการสอนผู้วิจัยได้สร้างชุดสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 3 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังจากเรื่องเล่า ฝึกทักษะการฟังเพื่อจับใจความสำคัญ การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟัง มีมารยาทในการฟัง และแบบทดสอบประจำหน่วยจำนวน 10 ข้อ

ชุดที่ 2 ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังจากข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน ฝึกทักษะการฟังเพื่อจับใจความสำคัญ การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟัง มีมารยาทในการฟัง และแบบทดสอบประจำหน่วยจำนวน 10 ข้อ

ชุดที่ 3 ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังจากโฆษณา ฝึกทักษะการฟังเพื่อจับใจความสำคัญ การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟัง มีมารยาทในการฟัง และแบบทดสอบประจำหน่วยจำนวน 10 ข้อ

2. การหาคุณภาพชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยนำชุดการสอนที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบและพิจารณาความเหมาะสมด้านต่าง ๆ ด้วยแบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ หาคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ การแปลความหมาย พบว่า คะแนนเฉลี่ยความเหมาะสมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.53 ดังนั้น ชุดการสอนมีคุณภาพเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขชุด การสอนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ยความเหมาะสมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อความ	ความคิดเห็น			$\bar{X}$	S.D	การแปลความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. ด้านคำชี้แจงในการใช้ชุดการสอน						
1.1 สื่อความหมายชัดเจนเข้าใจเนื้อหา	5	4	5	4.66	0.574	มากที่สุด
1.2 บอกรายละเอียดของเนื้อหาได้ชัดเจน	5	4	5	4.66	0.574	มากที่สุด
2. ด้านเนื้อหา						
2.1 เนื้อหา มีความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	5	4	5	4.66	0.574	มากที่สุด
2.2 เนื้อหา มีความละเอียดครบถ้วน	5	4	4	4.33	0.574	มาก
2.3 เนื้อหาเหมาะสมกับวัยนักศึกษา	3	5	4	4.33	0.574	มาก
2.4 เนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอน	4	5	4	4.33	0.574	มาก
3. ด้านกิจกรรม						
3.1 กิจกรรมมีความยากง่ายพอเหมาะ	5	4	5	4.66	0.574	มากที่สุด
3.2 กิจกรรมเหมาะสมกับเวลา	4	5	4	4.33	0.574	มาก
3.3 ช่วยส่งเสริมทักษะการฟัง	5	4	5	4.66	0.574	มากที่สุด
4. ด้านแบบทดสอบ						
4.1 แบบทดสอบมีความยากง่ายพอเหมาะ	5	5	5	5	1.42	มากที่สุด
4.2 แบบทดสอบเหมาะสมกับนักศึกษา	5	5	5	5	1.42	มากที่สุด
4.3 แบบทดสอบสอดคล้องกับเนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	4	5	4	4.33	0.574	มาก
5. ด้านภาษา						
5.1 ความเหมาะสมของขนาดอักษร	5	5	5	5	1.42	มากที่สุด
5.2 การใช้คำและสื่อความหมาย	4	4	5	4.33	0.574	มาก
5.3 ความถูกต้องของการใช้ภาษา	4	5	4	4.33	0.574	มาก
5.4 ภาษาเข้าใจง่ายเหมาะกับวัย	5	4	5	4.66	0.574	มากที่สุด
เฉลี่ย				4.53	0.55	มากที่สุด

3. การหาประสิทธิภาพชุดสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75

การหาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้น โดยนำไปทดลองกับนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ของชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาทำแบบทดสอบประจำชุดการสอนแต่ละชุดรวมกันได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 79.31 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75 ที่กำหนด ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_2) ของชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ทำแบบทดสอบประจำชุดการสอนแต่ละชุดรวมกันได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 81.61 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75 ที่กำหนด เมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละที่ได้จากการทำแบบทดสอบทุกชุดการสอนรวมกันกับคะแนนเฉลี่ยร้อยละที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเท่ากับ $79.31/81.61$ ((E_1/E_2)) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทย สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้การทดสอบค่า (t-test) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ ของกลุ่มตัวอย่างแสดงว่าความสามารถการฟังของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 145 คน ที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) ส่วนความพึงพอใจแต่ละประเด็นสรุปได้ดังนี้ ด้านรูปแบบชุดการสอนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.6$) ด้านเนื้อหาของชุดการสอนมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$) และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากชุดการสอนมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$)

อภิปรายผล

ผลการวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ 4 ประเด็น และสามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. เพื่อสร้างชุดการสอนพัฒนาทักษะการฟังสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้ชุดการสอนเพื่อช่วยพัฒนาทักษะการฟังโดยผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบจำนวน 3 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังจากเรื่องเล่า ฝึกทักษะการฟังเพื่อจับใจความสำคัญ การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟัง มีมารยาทในการฟัง และแบบทดสอบประจำหน่วย

ชุดที่ 2 ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะจากข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน ฝึกทักษะการฟังเพื่อจับใจความสำคัญ การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟัง มีมารยาทในการฟัง และแบบทดสอบประจำหน่วย

ชุดที่ 3 ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังจากโฆษณา ฝึกทักษะการฟังเพื่อจับใจความสำคัญ การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟัง มีมารยาทในการฟัง และแบบทดสอบประจำหน่วย

2. เพื่อหาประสิทธิภาพชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 พบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ $79.31/81.61$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 ที่กำหนดไว้ นับว่ามีประสิทธิภาพ

สามารถนำไปใช้ฝึกทักษะการฟัง และใช้ประกอบการเรียนการสอนได้ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน ชุดกิจกรรมประกอบด้วยองค์ประกอบ 7 อย่าง (ชัยยงค์ พงษ์วงศ์, 2550) คือ

2.1 เนื้อหาหรือมโนทัศน์ที่ต้องการให้นักเรียนศึกษา (Concept Focus) ชุดกิจกรรมชุดหนึ่งควร จะเน้นให้นักเรียนศึกษาเพียงมโนทัศน์หลักเรื่องเดียว

2.2 วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behaviorally Stated Objective) เป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่จะทำให้ ชุดกิจกรรมนั้นประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว เป็นข้อความระบุถึงพฤติกรรมที่คาดว่าจะเกิดขึ้นหลังจากการ เรียนรู้ ควรระบุชัดเจนให้นักเรียนเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งเพราะวัตถุประสงค์นี้เป็นแนวทางในการทำกิจกรรมเพื่อให้ บรรลุวัตถุประสงค์

2.3 มีกิจกรรมให้เลือกหลาย ๆ อย่าง (Multiple active Methodologies) คือ รายละเอียดของ กิจกรรมที่ต้องการให้นักเรียนปฏิบัติ เช่น ทำงานกลุ่ม ทำการทดลองหรือใช้สื่อการเรียนชนิดต่าง ๆ การที่มี กิจกรรมให้นักเรียนเลือกปฏิบัติหลาย ๆ อย่าง มาจากความเชื่อที่ว่าไม่มีวิธีใดวิธีหนึ่งจะเหมาะสมที่สุดกับนักเรียน

2.4 วัสดุประกอบการเรียน (Diversified Learning Resources) จากกิจกรรมให้เลือกหลายทาง นั้นจำเป็นต้องมีวัสดุประกอบการเรียนหลาย ๆ อย่าง เช่น แผนภูมิรูปภาพ หุ่นจำลอง เทปบันทึกเสียง เป็นต้น วัสดุหรือสื่อการเรียนเป็นแหล่งที่จะช่วยให้นักเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ และเกิดการเรียนรู้ใหม่ในมโนทัศน์ที่กำหนด

2.5 แบบทดสอบ (Evaluation Instrument) ในการประเมินผลดูว่านักเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ใน การเรียนรู้จากการสอนมากน้อยเพียงใด

2.6 กิจกรรมสำรวจหรือกิจกรรมเพิ่มเติม (Breadth And Depth Activities) หลังจากทีเรียน ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้ว อาจทำกิจกรรมที่เสนอแนะเพิ่มเติมตามความสนใจ

2.7 คำชี้แจงวิธีใช้ชุดกิจกรรม (Instruction) เนื่องจากชุดกิจกรรมที่ผลิตขึ้นเพื่อให้นักเรียนเรียน ด้วยตนเอง คำชี้แจงวิธีใช้ชุดกิจกรรมจึงจำเป็นต้องบอกรายละเอียดของวิธีการใช้ชุดกิจกรรมทำให้นักเรียนสามารถ เข้าใจและเรียนได้ด้วยตนเอง

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยก่อน และหลังการใช้ชุดการสอน พบว่า ความสามารถการฟังของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 โดยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เนื่องจากการใช้ชุดฝึกการสอนดังกล่าวมีกิจกรรมที่มีความ หลากหลาย มีเนื้อหาที่น่าสนใจ และไม่ยากจนเกินไปซึ่งเหมาะกับระดับของนักศึกษาจึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนด้านการฟังสูงขึ้น โดยสอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่องการสร้างเครื่องมือเพื่อพัฒนาการสอนทักษะการฟัง ภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 (วิศรุต สุวรรณวิเวก, 2544) ผลการวิจัย พบว่า หลังการสอนทักษะการฟังภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่างมีการพัฒนา ทักษะการฟังภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนการสอนและการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การพัฒนา ทักษะการฟังภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่ มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมทั้งไม่มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาไทยอย่างมี นัยสำคัญ

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลปรากฏว่านักศึกษามีความ พึงพอใจในระดับมาก เนื่องจากเหตุผลต่อไปนี้

4.1 ด้านรูปแบบของชุดการสอน มีรูปภาพประกอบที่เหมาะสม และสอดคล้องกับเรื่องที่ฟัง

4.2 ด้านเนื้อหา มีเนื้อหาที่หลากหลาย และเป็นประโยชน์สำหรับนักศึกษา

4.3 ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังมีประโยชน์กับนักศึกษาใน ด้านต่าง ๆ อาทิ การประยุกต์ปฏิบัติตนให้เหมาะสมในสังคม การดูแลตนเองในสถานการณ์โควิด เป็นต้น

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การศึกษางานวิจัยเรื่อง การสร้างชุดสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัย ดังนี้ 1) การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย พบว่า คะแนนเฉลี่ยความเหมาะสมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ดังนั้นชุดการสอนมีคุณภาพเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบประจำชุดการสอนทุกชุดรวมกันกับคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ย 79.31/81.61 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 ที่ตั้งไว้ 3) ความสามารถการฟังของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) ส่วนความพึงพอใจแต่ละประเด็นสรุปได้ดังนี้ ด้านรูปแบบชุดการสอนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.6$) ด้านเนื้อหาของชุดการสอนมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$) และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากชุดการสอนมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$) จากสรุปผลการวิจัยควรมีการศึกษาวิจัยพัฒนาการเรียนการสอนเกี่ยวกับการฟังสำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นซึ่งเป็นระดับชั้นแรกเริ่มในการเรียนรู้โดยบูรณาการกับทักษะการอ่าน การดู ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังกับวิธีสอนแบบ อื่น ๆ เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้รอบด้าน

เอกสารอ้างอิง

- กมลทิพย์ สมบูรณ์พงษ์ และคณะ. (2560). “ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการฟัง”. ใน เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. สงขลา: บรรณการพิมพ์.
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2555). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ชัยยงค์ พงษ์วงศ์. (2550). “แนวคิดเกี่ยวกับชุดการเรียนการสอน”. ใน การพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2549). เทคนิคการเขียนเค้าโครงการวิจัย: แนวทางสู่ความสำเร็จ. นนทบุรี: บริษัท ไทเนรมิตกิจอินเตอร์ โพรเกรสชิฟ จำกัด.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2548). วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- วินัย จันทรพริ้ม และจรรยา หนูดีด. (2557). “การพัฒนาทักษะการพูด”. ใน เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. (พิมพ์ครั้งที่ 2). สงขลา: บรรณการพิมพ์.
- วิศรุต สุวรรณวิเวก. (2544). การสร้างเครื่องมือเพื่อพัฒนาการสอนทักษะการฟังภาษาไทยอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิเศษ ชาญประโคน. (2550). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: ทริปเพิ้ล กรุ๊ป.
- อัญชลี อภัยประภักษ์. (2551). “การพูด”. ใน การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.